

ת"פ 9105/01/12 - מדינת ישראל נגד אלי יטח - דינו נגזר, משה אללול

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 פברואר 2014

ת"פ 9105-01-12 מדינת ישראל נ' יטח

ואח'

בפני כב' השופט עידו דרויאן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. אלי יטח - דינו נגזר

2. משה אללול

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יפעת זיו

ב"כ נאשם 2 עו"ד אורלי פרייזלר

נאשם 2 - התייצב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מעיון בדו"ח עולה כי מדובר בשאלת הבהרה לגיטימית. לא מצופה מעדותו של עד שתהא דקלום של דו"ח שרשם, ואם זוכר העד פרטים נוספים, שאינם משנים את התמונה באופן מהותי, וודאי שניתן לשאלו על כך. השאלה מותרת.

ניתנה והודעה היום י"ג אדר תשע"ד, 13/02/2014 במעמד הנוכחים.

עידו דרויאן, שופט

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

החלטה

דו"ח שערך העד דוד פרלמוטר ביום 23.6.09 - התקבל וסומן נ/1.

ניתנה והודעה היום י"ג אדר תשע"ד, 13/02/2014 במעמד הנוכחים.

עידו דרויאן, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הודעת הנאשם מיום 23.6.09 - התקבלה וסומנה ת/12.

ניתנה והודעה היום י"ג אדר תשע"ד, 13/02/2014 במעמד הנוכחים.

עידו דרויאן, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

פורמלית, אין מנוס מדחיית עתירתה של הסניגורית המלומדת, שכן יש בסיס לכאורי ולו דל, בדברי השוטר המתנדב פרלמוטר, כאשר יתר הטענות תוכרענה בהכרעת הדין. לפיכך, ישיב הנאשם לאשמה בעדותו, אם יבחר לעשות כן, והדין לא ידחה עוד.

ניתנה והודעה היום י"ג אדר תשע"ד, 13/02/2014 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

בפתח הדברים אודיע כמצוות הדין על זיכוי של הנאשם מחמת הספק.

בכתב האישום שהוגש בינואר 2012 (לאחר איתור הנאשם), נטען כי הנאשם זייף זהותו של רכב. מדובר במקרה שארע בשעת ערב ביום 23.6.09 כשהנאשם נהג ברכבו של הנאשם 1, אותו שאל ממנו. כשנהג הנאשם ברכב בנתיבי איילון נתקע הרכב. הנאשם התקשר לנאשם 1 וביקש ממנו לדאוג לגרירת הרכב. הנאשם 1 פירק לוחיות רישוי מרכב מזדה אחר, הגיע למקום ואין מחלוקת כי החליף את לוחיות הזיהוי על הרכב התקוע בהתקינו עליו את לוחיות הזיהוי שהביא עמו. התביעה טוענת כי הנאשם עשה זאת יחד עם הנאשם 1 ולכל הפחות, ידע על המתרחש ידיעה של ממש אם לא עצימת עיניים. אין מחלוקת כי המטרה בהחלפת הלוחיות, מצדו של הנאשם 1, היתה הונאה - רצון לאפשר גרירת הרכב על חשבון הביטוח של הרכב האחר, ממנו הורדו הלוחיות.

לציין, כי גרסתם הראשונית הן של הנאשם שבפניי והן של הנאשם 1 היתה זהה ונמסרה גם בעת גביית הודעותיהם, כשיש להניח שהמשטרה פעלה כהלכה והפרידה ביניהם מיד עם לכידתם. גרסה זו, עליה חזר הנאשם 1 בפניי היום, גורסת כי אין עוול בכף הנאשם:

הנאשם שאל את רכבו של הנאשם 1 וכשביקש ממנו לסייע בגרירה, פעל הנאשם 1 על דעת עצמו. הנאשם 1 אמר לנאשם כי סיבת החלפת הלוחיות היא, שהלוחיות הקיימות אינן ברורות והגורר עלול לעורר בעיות בשל כך. אמת הדבר, כפי שעמד על כך גם התובע המלומד, כי מדובר בהסבר מוזר ובפרט לנוכח לוח התצלומים המעיד כי שני זוגיות הלוחיות היו ברורים למדי. עם זאת, וכנגד זאת, יש לציין כי מדובר היה בשעת לילה, חשיכה, ובסיטואציה מלחיצה של כלי הרכב העומדים על אי תנועה בלב הנתיב הסואן במדינה.

פרט לכך, יש להדגיש, כי לכאורה (ולא הוכח אחרת) היה הנאשם אדיש לשאלת זהות הגורר ועלות הגרירה, שכן הרכב לא היה שלו והנאשם 1 לא דרש ממנו לשאת בעלות הגרירה, שכן הנאשם לא היה אשם בכך שרכבו של הנאשם 1 נתקע.

גם כשהגיעו השוטרים למקום למעשה, לא ניתן לומר כי מדוחותיהם ניתן להסיק במפורש את אשמת הנאשם. השוטר מירה שרשם את הדו"ח המפורט מאוד, ת/11, אינו מציין עובדה הקושרת ישירות את הנאשם לכוונת המרמה, ומציין את גרסאות הנאשם והנאשם 1 כפי שהבאתי לעיל. השוטר המתנדב פרלמוטר מסר בדו"ח שלו, נ/1 ובעדותו גרסה שאיננה עולה בקנה אחד גם עם תיאור הדברים לפי דעת התביעה והכתוב בכתב האישום, מערב במקרה אדם אחר לחלוטין שלפי התרשמותו ביצע את העבירה יחד עם הנאשם, ובדו"ח שלו איננו מייחד לנאשם שמולי פעולה זו או אמירה אחרת. העד פרלמוטר הפתיע למדי את ביהמ"ש ואת ב"כ הצדדים בגילוי זיכרון מופלג ובייחוס אמירות מפלילות דווקא לנאשם,

עניין שלא הופיע בדו"ח עצמו.

מידת הזהירות מחייבת, אפוא, שלא לאמץ את גרסתו "המחוזקת" של העד פרלמוטר אלא לדבוק באמור בדוחות המשטרה שהוגשו בהסכמה, ונרשמו בעת מעשה או מיד לאחריו.

העולה מן המקובץ הוא כי אין אדם היכול לקשר את הנאשם באופן ברור לכוונת המרמה ואילו הנסיבות אמנם מעלות חשד, שהצדיק אולי את הגשת כתב האישום, אך בוודאי שאינו עולה כדי הוכחת אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר.

לפיכך, כפי שהודעתי בראש הדברים, אני מורה על זיכוי של הנאשם מחמת הספק.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום י"ג אדר
תשע"ד, 13/02/2014 במעמד
הנוכחים.
עידו דרויאן, שופט**